

Slutrapport

Återrapportering av ekonomiskt stöd till lokalt brottsförebyggande projekt

Det sker mycket brottsförebyggande arbete runtom i landet, både som projekt och i den löpande verksamheten. Några av dessa insatser har kunnat genomföras med hjälp av ekonomiskt stöd från Brottsförebyggande rådet (Brå). Arbetet dokumenteras och efter insatsen lämnas en slutrapport till Brå.

Erfarenheterna från de olika projekten är många gånger intressanta för andra som arbetar med brottsförebyggande arbete och därför publicerar Brå ett urval av rapporterna på myndighetens webbplats.

För sakuppgifter och slutsatser står respektive författare eller organisation.

Fler rapporter finns att ladda ner på www.bra.se/lokaltarbete

Slutrappport

PROJEKT UNGDOMARS TRYGGHETSARBETE

1. Syfte och mål

Det är allas ansvar att öka tryggheten, men för att även ungdomar ska kunna delta bör de få tillgång till de brottsförebyggande verktygen. Ungdomars verklighet förändras ständigt och de själva känner bäst till hur problemen ter sig i verkligheten. Ungdomar har oftast bra förklaringar till orsakerna och även förslag på hur de själva kan bidra med lösningar.

Projektet "Ungdomars Trygghetsarbete" har som syfte att engagera ungdomar till att delta aktivt i stadsdelens trygghetsarbete, bland annat via egna projektarbeten. Projekten ska starta och drivas av och för ungdomar och i första hand rikta sig till den egna gruppen.

Målet är att pröva en arbetsmetod där ungdomar kan identifiera, starta och genomföra förebyggande projekt. Genom projektarbete och viss utbildning ska ungdomarna finna olika arenor och hitta bra tillvägagångssätt för att göra sig positivt hörda och sedda. Det händer allt för ofta att vuxna tror sig veta de ungas behov och bestämmer i förhoppning om att deras beslut blir de bästa. I många fall pratar vuxna över huvudet på de unga.

Projektet har ett sekundärt mål som vi kan kalla för delaktighetsmål. När ungdomar bjuds in och ges utrymme i mer beslutsfattande sammanhang växer de som människor. Vi ska inte glömma att ungdomar äger en enorm kreativitet och tankekraft som man absolut måste ta vara på.

2. Kartläggning

2.1. Bakgrund. Hässelby - Vällingby som stadsdel

Stadsdelen Hässelby – Vällingby tillhör Stockholms stad och omfattar flera mindre bostadsområden; Hässelby Gård, Hässelby Strand, Hässelby Villastad, Grimsta, Kälvesta, Nälsta, Räcksta, Vinsta och Vällingby.

Stadsdelen ligger längs med Mälarens strand i Stockholms västerort och växte fram under 1900-talets mitt i samband med tunnelbanans utbyggnad.

I stadsdelen bor det ca 64 000 invånare, vilket kan jämföras med en mellanstor svensk stad. Hässelby - Vällingby är bland annat känt för ett rikt friluftsliv med flera stora grönområden och flera strandbad.¹

Medelinkomsten i stadsdelen är 294 000 kronor per år. Andelen invånare med utländsk bakgrund ligger kring 33 procent. Den vanligaste

bostadsformen i stadsdelen är flerbostadshus som följs åt av småhus. En klar majoritet (ca 78 %) av dessa flerbostadshus räknas som hyresrätter.

Det finns en arbetslöshet på ca 5 procent i stadsdelen, vilket är något högre än för hela Stockholms stad. Stadsdelen huserar en stor grupp ungdomar (ca 6 000) i åldergruppen 13-19 år.²

Detta visar att Hässelby - Vällingby är en mångkulturell stadsdel med flera olika typer av invånare. Det finns allt från mångmiljonsvillor längs med Mälarens strand till områden med nästan uteslutande lägenhetshus. Rent generellt är det så att ju närmre man kommer stadsdelens olika centrumområden desto fler lägenhetshus. Ju längre ifrån centrumområdena och närmre vattnet desto fler villor och radhus. Detta gör att man, med en

---

¹ www.stockholm.se/OmStockholm/Forvaltningar-och-bolag/Stadsdelsforvaltningar/hasselby-vallingby/ (11-03-17)

² USK AB statistik.

<http://www.usk.stockholm.se/tabellverktyg/tv.aspx?projekt=omradesfakta&omrade=sdo04> (11-03-17)

viss försiktighet, skulle kunna uttala sig om en viss segregering inom stadsdelen.

2.2. Problembild

Projektet "Ungdomars Trygghetsarbete" har sin utgångspunkt i den trygghetsundersökningen som utfördes i stadsdelen under våren 2010. Detta i samverkan med Stockholms Universitet och kriminologstuderande Erik Melin. Undersökningen, som uteslutande riktade sig till ungdomar i årskurs 9, visade att vissa platser i stadsdelen upplevs som otrygga, skapar rädsla och att de helst undviks. Omkring fyra av tio respondenter uppgav att det fanns en eller flera platser i stadsdelen som de försöker undvika eller helt undviker på grund av att det förekommer oroligheter eller brottslighet där. De platser i stadsdelen som uppfattades som mest otrygga var stadsdelens olika centrumområden, områdets tunnelbanestationer och busshållplatser.

Precis som i de allra flesta trygghetsundersökningar uttrycker tjejer, så även i vår undersökning, en större otrygghet än killar. Tjejerna är nästan sex gånger så otrygga som sina manliga motsvarigheter. Det finns alltså ett problem med tryggheten kring vissa platser i stadsdelen samt att tjejer har betydligt högre otrygghet än killarna.

Utöver detta visade undersökningen också att killar med helsvensk bakgrund hade större otrygghet än killar med annan etnisk bakgrund. Det var en liten skillnad men likväl ett problem.

Det var alltså dessa tre problem som skulle utgöra grunden för vår problembild samt styra vårt arbete med vilka otrygghetsproblem som borde förebyggas.

3. Åtgärder

Projektets åtgärder:

- a. Utifrån resultatet av den genomförda trygghetsundersökningen ska projektet undersöka varför ungdomarna upplever vissa platser som mer otrygga i stadsdelen. Varför svenska killar är mer otrygga än killar med annan etnisk bakgrund. Och behöver tjejer verkligen vara mer otrygga än killar?
- b. Tillsammans med ungdomar ta fram förslag till åtgärder som kan höja tryggheten för ungdomarna i stadsdelen.
- c. Öka ungdomarnas kunskaper om hur förebyggande arbete fungerar och ge dem en förståelse för hur det själva kan delta i ett förebyggande arbete.
- d. Starta brottsförebyggande och trygghetshöjande projekt som leds och drivs av stadsdelens ungdomar.
- e. Informera skolpersonal, föräldrar och politiker om ungdomarnas situation och vad de kan bidra med för att på bästa sätt öka tryggheten för alla ungdomar i stadsdelen
- f. Skapa ett arbetssätt i syfte att låta andra stadsdelar och kommuner inspireras till att ta vara på våra erfarenheter och kunskaper.

3.1. Fokusgruppsintervjuer som åtgärd

Via trygghetsundersökningen uppdagades ett antal problemområden och utan en fördjupning och analys av dessa problem skulle vi aldrig få svar på frågan "varför". En djupdykning möjliggör en förståelse och ger förklaringar till varför det ser ut som det gör. Dessutom underlättas det förebyggande arbetet om alla kort finns på bordet. En väldigt självklar

förutsättning till det brottsförebyggande arbetet är att man vet vad det som ska förebyggas. Därför skulle olika fokusgrupper intervjuas. Projektet valde att arbeta med fokusgrupper som metod för att få en så bred insamling av synpunkter som möjligt. Det viktigaste är inte att nå konsensus mellan intervjudeltagarna utan snarare skapa ett meningsutbyte och få fram olika uppfattningar i frågorna. I och med att trygghet är ett så pass mångfacetterat begrepp i sig kändes det rätt naturligt att hålla fokusgrupper för att få flera olika förklaringar och uppfattningar till problemen. Intervjuerna skulle ske på de tre högstadieskolor som deltog i trygghetsundersökningen. Deltagarna i fokusgrupperna skulle sedan komma att utgöra den ungdomsgrupp som projektet skulle arbeta vidare med. Därför var det viktigt att kommande förebyggande åtgärder skapas tillsammans med ungdomarna. Ungdomarnas verklighet förändras ständigt och den behöver inte på några omständigheter se likadan ut nu som den gjorde för bara några år sedan. Det är ungdomarna själva som bäst känner till de problem som finns i deras verklighet och som påverkar deras trygghet negativt. De har ofta flera och omfattande förklaringar till ursprungen till problemen och sitter allt som oftast på bra förslag på hur man skulle kunna öka tryggheten.

3.2. Utbildning

Genom att utbilda ungdomar och ge dem kunskaper om hur man brottsförebygger och ökar tryggheten gav projektet dem goda förutsättningar att aktivt kunna delta i arbetet. Istället för ge dem lösningarna fick de verktyg, för att själva kunna agera och göra något åt problemen. Kunskaperna berikar inte bara deras egna liv utan stärker även stadsdelens förebyggande verksamheter. Utbildningen genomfördes som en workshop, då vi fokuserade kring problemlösning, påtaglig praktisk

övning och hade krav på alla deltagarna skulle vara aktiva. Ungdomarna i åldrarna 14-15 år ställer generellt sett krav på mer stimulerande lärande än vanlig katederundervisning. Utöver utbildning och workshop skulle även ett besök hos BRÅ bidra till en ökad förståelse för det brottsförebyggande arbetet. Som en ytterligare åtgärd genomförde vi även ett utbildningstillfälle i grundläggande projektkunskap och projektledning. Detta för att ge ungdomarna ett verktyg för att själva kunna starta, driva och avsluta projekt.

Ungdomarna gavs även utbildning i presentationsteknik i syfte att stärka deras möjligheter att få andra unga och vuxna att förstå deras bild av verkligheten och deras förslag på lösningar av problemen.

3.3. Icke genomförda åtgärder

Följande aktiviteter i projektet har i dagsläget (2011-08-29) inte genomförts:

- Information om ungdomssituationen i stadsdelen till föräldrar, skola och politiker, då projektet ännu inte är klart. Ungdomarna ligger fortfarande i startgropen med sina projekt då ungdomarna har haft sommaruppehåll. Arbetet kommer dock att återupptas när skolan startar. Presentationer och informationsmöten kommer därför genomföras under hösten 2011.
- Studiebesök på brottsförebyggande rådet (BRÅ) har inte genomförts men kommer förhoppningsvis att ske under hösten 2011.

4. Genomförande

4.1. Fokusgrupper

Totalt deltog 26 elever i fokusgruppsintervjuerna i åldrarna 14-15 år. Två av tre intervjuer genomfördes i slutet av januari 2011. Den tredje och sista intervjun tog längre tid att schemalägga, på grund av att den aktuella skolan hade temaveckor och liknande inplanerat. De var dessutom ovilliga att upplåta lektionstid.

Samtliga elever i de tre fokusgrupperna tillfrågades i slutet av intervjun om de var intresserade att fortsätta delta i projektets kommande aktiviteter. Intresserade ungdomar skrev upp sig på en lista och bifogade sina e-postadresser för fortsatt kontakt.

Projektet informerade rektorerna på de aktuella skolorna och i samråd genomfördes en sammansättningen av fokusgrupperna. Vi uppmärksammade rektorerna extra tydligt med att vi erbjöd eleverna utbildning i projektkunskap, presentationsteknik och brottsförebyggande arbete samt erbjöd eleverna möjlighet att delta i något kreativt och meningsfullt. Vi framhöll även att detta var en chans för både elever och skolor att synas. Dessutom skulle varje deltagande elev, vid slutet av projektet, erhålla ett referensbrev alternativt diplom som ett bevis och tack för deras deltagande.

Eftersom både fokusgruppsintervjuerna och workshopen skulle genomföras under skoltid behövde vi försäkra skolan om att deras elever inte skulle förlora kunskaper på grund av förlorad lektionstid utan att faktiskt skulle vinna nya erfarenheter och kunskaper till nytta för hela

skolan. Referensbrevet alternativt diplommet kan även vara bra för eleverna att använda när de söker sommarjobb och liknande.

Projektet hade en önskan om att fokusgruppen skulle bestå av totalt åtta elever, fyra killar och fyra tjejer varav några av dem skulle annan etnisk bakgrund. Varje intervju varade i cirka en timme, inklusive presentation och ”försnack/eftersnack”. Fokus under intervjuerna låg på de tre ämnesområden som presenterades under rubriken ”problembild”.

4.1.1. Resultat av fokusgruppsintervjuerna

Under fokusgruppsintervjuerna diskuterades trygghetsundersökningens problembild i syfte att få fram olika orsaker till problemen men även ta fram förslag på lösningar. I diskussionerna om de övergripande orsakerna till otryggheten kring Vällingby centrum, Hässelby gård och tunnelbanan identifierade följande vara orsaker till otrygghet:

- Mycket folk i rörelse som man inte känner.
- Obefintlig, dålig eller ”dunkel belysning”
- Rykten om påstådda brott som begåtts på platserna samt medias beskrivning av ”den ökade brottsligheten” och ungdomarnas påstådda utanförskap och offerroll.
- Brist på kontroll vid platserna. Det vill säga bristen på bra vuxen närvaro.

Ungdomarnas förslag på lösningar kan delas in i fyra kategorier: miljö, kontroll, fakta och aktivitet.

- **Miljölösningarna** handlar om att förbättra belysning samt eventuellt komplettera med kameraövervakning.

- **Kontrollösningarna** handlade mer om få en ökad närvaro av bra vuxna i form av nattvandrare, väktare och "Lugna gatan". Det var dock tydligt att fler poliser inte var ett alternativ.
- **Faktalösningar** bestod mer av att ungdomarna ansåg att med information och utbildning kan oron för att utsättas för brott minska och tryggheten öka. Då skulle man kunna undersöka om medias rapportering verkligen stämmer överens med verkligheten.
- **Aktivitetslösningarna** handlade om att försöka uppmuntra enskilda människor och grupper att vistas på andra platser. Bland annat genom att öka fritidsgårdarnas attraktivitet med längre öppettider samt med ett större och mer tilltalande aktivitetsutbud.

Tjejers otrygghet

Fokusgrupperna ansåg att orsaken till tjejers otrygghet har flera bottnar. Det handlar om att tjejer de facto är svagare än killar, att media "rapporterar" att kvinnor över lag bör vara rädda för våldtäkter samt att vissa brott faktiskt bara drabbar tjejer.

Lösningarna följde lite samma tema och handlade till stor del om att öka medvetenheten hos tjejerna samt att de borde erbjudas utbildning i självskydd samt självförsvar. Det borde också finnas tjejgrupper som tar upp flickors problematik eller att det finns en mentorsverksamhet där man har en viss kontaktperson/mentor att ty sig till.

Killars olika otrygghet

Angående problemet att killar med svensk bakgrund känner sig otryggare än killar med annan etnisk bakgrund proklamerades följande teorier och tankar. Det handlar om olika kulturella bakgrunder där killar med utländsk härkomst har en strängare uppväxt där det också ställs större krav på mod

och mognad vid tidig ålder som kan leda till bättre självförtroende. Det kulturella medför ett annat beteendemönster än det normativa (dvs. etniskt svenska). Men det fanns också enklare förklaringar som att killar med utländsk härkomst i regel vistas ”ute” mycket mer och därigenom känner sig tryggare och ”hemma” där än andra.

Förslag på lösningar var att minska otryggheten rent allmänt genom att försöka skapa förståelse för de olika kulturella skillnaderna men även att killar ska få ta del av utbildning i självskydd/självförsvarskurser.

4.1.2. Problemanalys

Det förekom självklart vissa problem i samband med intervjuerna. Dock var det inte så mycket intervjuerna i sig det handlade om utan det runt omkring.

Ingen av fokusgrupperna hade de dimensioner som vi efterfrågat av skolorna. Vissa grupper bestod av sex personer, vissa av tio. I en grupp hade 80 procent invandrarbakgrund och sammantaget var det även fler tjejer än killar i grupperna. Detta kan utgöra ett problem om man ser till resultat och värderingar kring diskussionsområdena som skulle tas upp. Problemen uppstod med stor sannolikhet av flera anledningar. Till att börja med så delegerade rektorer ansvaret för sammansättningen till andra medarbetare. Den rätta informationen försvann delvis men det kan också ha varit svårt att hitta intresserade ungdomar med den efterfrågade bakgrunden.

Den fortsatta kontakten med ungdomarna visade sig också bli ett problem. Att bara ta e-post adresser och inte telefonnummer var ett misstag, vilket ledde till ett manfall vid ”workshop”- tillfället. Även det långa uppehållet mellan intervjuerna bidrog till att göra det svårare för oss att planera in

datum för workshop. Detta kan ha bidragit till att entusiasmen svalnat hos eleverna.

4.2. Workshops och möten (Träff 1)

I mitten av februari hade vi vår första workshops - träff. De tre fokusgrupperna skulle träffa varandra för första gången. Träffen genomfördes på eftermiddagstid och varade i ungefär två och en halv timme.

4.2.1. Workshop - dagordning

Följande dagordning för workshopen genomfördes med fokusgrupperna:

a. Presentation:

Vi i projektet (Tommy Jonasson (trygghetssamordnare) och Erik Melin (projektledare)) presenterade oss och berättade om våra roller och om våra visioner kring projektarbetet.

b. Brottsförebyggandets grunder:

En genomgång av det förebyggande arbetet framfördes genom att beskriva för ungdomarna vilka delar som ingår för att ett brott ska begås (gärningsperson, offer och situation/plats). Vi diskuterade och förklarade de olika komponenterna och exemplifierade genom olika förebyggande insatser för respektive komponent. Därefter delades gruppen in i tre mindre grupper och varje grupp tilldelades ett blädderblock och post-it lappar. Varje blädderblock representerade en av de komponenter som ingår i ett brott. Varje grupp fick nu i uppgift att tillsammans ge förslag på förebyggande insatser för gärningsperson, offer/objekt och plats/situation. De tre grupperna tilldelades en av de tre faktorerna. Varje grupp fick 10 minuter på sig att diskutera förebyggande förslag och skriva ner dem på post-it lappar och fästa dem på blädderblocket. Efter 10 minuter skickades deras förslag vidare till nästa grupp. Efter arbetet följde diskussion och redogörelse. Varje

grupp fick redogöra för övriga grupper hur de tänkt och varför de ansåg att just deras förslag var viktiga.

c. Presentation av resultatet från intervjuerna med fokusgrupperna:

En sammanfattning av det som framkom under intervjuerna presenterades för ungdomarna. En jämförelse med det arbetet som nyss genomförts gjordes med resultatet av fokusgruppernas samtal. (se under punkt 4.1.1.)

d. Fika:

Ungdomarna bjöds på tårta och saft.

e. Workshop:

Ungdomarna delas in i smågrupper. De fick till uppgift att prioritera de förslag på förebyggande insatser de tidigare redovisat. Hög prioritering skulle ges på de förslag som de ansågs vara enkla och snabba att genomföra med positiva resultat och med många ”vinnare”. Lägst prioritering gavs de förslag som kräver stora resurser och tar lång tid att se resultatet av. Efter diskussion sammanställde varje grupp en ”slutlista/önskelista”.

f. Slutlistan diskuterades utifrån frågan:

Vilka aktörer förutom ungdomar kan tjäna på att tryggheten bland ungdomar blir bättre? Kan dessa vara med och finansiera förebyggande aktiviteter? Vilka projekt ska vi dra igång först och vilka ungdomar som vill arbeta med dem?

g. Avslutning:

Tider bokades in för utbildning i projektkunskap och presentationsteknik. Ungdomarna fick i uppdrag att till nästkommande möte ge förslag på vilka projekt som ska påbörjas först, vilka som ska delta och när ska de olika projektgrupperna ska träffas?

4.2.2. Problemanalys

Workshop- arbetet avlöpte inte helt smärtfritt. Av 26 ungdomar som bjudits in kom 12 till mötet. Anledningarna var flera. Vi hade inte fått någon information om att en skola hade studiedag och dess elever valde att spendera sin lediga tid med annat. Vi försökte trots detta att kontakta både elever och kontaktpersoner på skolan men utan större framgång. En direkt kontakt med ungdomarna via mobiltelefon hade underlättat. Enligt flera av ungdomarna är e-post inget man kollar genom så värst ordentligt och ofta. Dessutom finns det stor risk för att flera adresser var felaktiga på grund av ”slarvig” skrivstil.

Mobilnummer med möjlighet till SMS hade varit ett bättre alternativ. Eventuellt kan även andra sociala medier som Facebook vara ett bra komplement.

4.3. Definition av Projekt (Träff 2)

Den andra träffen genomfördes ungefär en månad efter det första. Vi träffades i en av stadsdelsförvaltningens lokaler och inledde med en sammanfattning av det föregående mötet och de förslag som presenterats då. Därefter tog en diskussion vid där vi försökte avgränsa och definiera olika projekt. Vi arbetade utifrån premisser som enkelhet, tidsfaktor, antal ”vinnare” och genomförbarhet. Diskussionerna resulterade i följande fyra olika förslag på projekt:

1. Bry sig – projektet

Projektets mål är att ta fram en metod för hur ungdomar, skolpersonal och andra vuxna kan arbeta med att bekräfta unga i syfte att stärka deras självförtroende så att alla ungdomar utvecklas till bra människor .

2. Fritidsprojektet

Projektet ska ta fram förslag på bra aktiviteter för att locka fler ungdomar att engagera sig i en positiv fritid i syfte att motverka utanförskap och kriminalitet.

3. Garderobsprojektet

Projektet ska ta fram ett arbetssätt för en bemannad garderob inne i skolan, i syfte att minska antalet stölder och skadegörelse.

4. Projekt – Ungdomsförening

Projektet ska bilda en förening, av, för och med ungdomar, i syfte att verka för en tryggare och mer meningsfull fritid för dagens och framtidens ungdomar.

Nästa steg blev att utforma projektgrupper, utse projektledare samt att välja vilket projekt respektive projektgrupp ville arbeta med. Ett nytt möte bokades in där deras val skulle spikas.

4.3.1. Problemanalys

Till den andra träffen upplevde vi ytterligare manfall. Vi började fundera kring hur förankrat detta projekt verkligen var hos ungdomarna på de olika skolorna. Vi tog åter kontakt med skolpersonalen för att försäkra oss om att de var med på tåget. Vi fick ”sälja in” projekten ännu en gång för att försäkra oss om deras medverkan. En av skolorna deklarerade att de inte hade tid för projektet och de hade svårt att hitta motiverade ungdomar. Vi hade nu två skolor kvar och således två grupper ungdomar att arbeta med. För att vi skulle vara säkra på att

projektet inte skulle gå förlorat ändrade vi vårt sätt att ha möten. Istället för att låta ungdomarna komma till oss så började vi boka möten i deras egna skolor under skoltid. Vilket vi förankrade hos respektive skolledning. Något som vi kan rekommendera att man gör redan från början för att hålla intresset vid liv. Vi utsåg även kontaktpersoner bland ungdomarna, en från varje skola, som fungerade som en länk mellan projektet och övriga deltagare.

4.4. Val av projekt och utse projektledare (träff 3)

Den 11 april 2011 genomförde vi ett möte med eleverna på de båda skolorna, Uppslutningen var betydligt bättre än vid förra mötet vilket kan bero på vårt förändrade arbetssätt. Vi hade tidigare i samband med att vi återigen tog kontakt med skolorna fått tillåtelse att arrangera mötena i skolans lokaler under skoltid. Att utse en ungdom som kontaktperson med uppdrag att sammansätta grupperna inför mötet och att vara länken mellan oss i projektet och de övriga ungdomarna i gruppen, fungerade mycket bra och gjorde denna process enkel och smidig.

Vid detta tillfälle valde ungdomarna projekt. Båda grupperna valde att arbeta med "Fritidsprojektet" (se ovan).

När de valt projekt fick ungdomarna en kort utbildning om hur man arbetar med projekt och vilka olika roller som återfinns i en projektgrupp.

Ungdomarna fick därefter i uppdrag att själva utse projektledare. Här poängterades att det inte handlar om någon popularitetstävling utan projektledaren väljs utifrån premisserna: vem har tid, störst engagemang och förstår ansvaret. Diskussionerna var sakliga och intressenterna för projektledarrollen fick fundera på premisserna för att sedan tala för sin sak. Själva valet genomfördes i demokratiskt anda.

De nyvalda projektledarna fick till nästkommande möte i uppdrag att sätta samman en projektgrupp och se till att den fanns med vid nästa möte.

4.5. Projektkunskap och presentationsteknik (Träff 4)

Den unge projektledaren och projektgruppen fick undervisning i projektarbetets grunder. Bland annat om projektets olika faser: problem, idé, uppdrag, uppföljning och utvärdering. Projektgruppen använde sitt valda projekt som utgångspunkt i utbildningen.

5. Aktörer

Stockholm stads utbildningsförvaltning i form av stadsdelens högstadieskolor har varit verksamma i projektet med uppgift att tillhandahålla lokaler samt att upplåta lektionstid för de elever som under tidens gång deltagit. Skolorna har fyllt en väldigt viktig logistik funktion. Skolorna har varit en grundförutsättning för att vi överhuvudtaget kunde genomföra projektet.

Hässelby - Vällingby stadsdelsförvaltning har också bidragit rent logistiskt med lokaler och sammanträdesrum. Ungdomarna har nåtts av signalen att deras engagemang tagits på allvar då de bjudits in till stadsdelsförvaltningens stab och att de fått arbeta i deras lokaler. De har alltså fått en inblick i hur deras stadsdel styrs.

Övriga samarbetspartners: SL, SISAB, Vällingby Centrum och Svenska Bostäder. Dessa är viktiga aktörer och kommer eventuellt vara de som finansierar ungdomarnas fortsatta projektarbete.

6. Effekter

Projektet kan visa på följande effekter:

1. Ungdomarna har fått insikt och ökade kunskaper om brottsförebyggande arbete
2. Ungdomarna har fått kunskaper om vad som påverkar den egna samt lokalsamhällets trygghet.
3. Ungdomarna har fått goda kunskaper och färdigheter i projektarbete samt hur man arbetar i grupp.
4. Ungdomarna har getts tillfälle att öka sin personliga förståelse för andra människors åsikter, tankar och känslor.
5. Idéer om att starta en lokal Ungdomsförening har grundats och ligger i startgroparna.

Det finns i dagsläget inga direkta mätbara effekter av ungdomarnas förebyggande projekt. Dock har fler ungdomar engagerat sig aktivt i stadsdelens brottsförebyggande och trygghetshöjande arbete. En mycket stor vinst i sig.

6. Framtiden

Projektet hann inte genomföra allt som var planerat. Ungdomarnas projekt ska sjösättas ordentligt och genomföras under hösten 2011. En presentation för politiker och föräldrar kommer hållas när projekten är i gång. Under tidig höst kommer dessutom ett möte på BRÅ genomföras i syfte att lyfta ungdomarna, ge dem idéer och låta dem komma till tals inför den myndighet som arbetar med brottsförebyggande arbete för hela riket. Under senhösten kommer även vissa av ungdomarna att delta vid ett nationellt seminarium/konferens angående brottsförebyggande arbete.

Tanken är att de får berätta om sitt engagemang i det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet.

Slutrapporten är skriven av:
Erik Melin och Tommy Jonasson.